

عنوان مقاله:

سیمای خراسان در اندیشه و اشعارملک الشعرای بهار

محل انتشار:

مجله تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)، دوره 15، شماره 56 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سیده شبثم لاجوردی زاده - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد شهر قدس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

محمدرضا حصارکی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد شهر قدس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

منصوره احمدی جعفری - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد صفادشت، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

در میراث ادبی و شعری زبان فارسی، اشعار فراوانی در زمینه تاریخ، جغرافیا، فرهنگ و مردم خراسان وجود دارد که بر نقش مهم این سرزمین و ساکنان آن تاکید می نماید. در میان شاعران معاصر، ملک الشعرای بهار شوق وافری به خراسان دارد. از انگیزه هایی که موجب سرودن شعر درباره سرزمین خراسان در اشعار بهار شده است می توان به انگیزه مذهبی، فرهنگی، سیاسی، تاریخی و عشق به زادگاه و وطن اشاره کرد. هدف از این پژوهش روشن ساختن ابعاد اندیشه و انگیزه های بهار در زمینه خراسان، و همچنین بسامد یاد کرد خراسان در اشعار اوست. این جستار با روش تحلیلی توصیفی، به بررسی دیوان اشعار بهار بر اساس قالب و مضامین به دسته بندی آن ها پرداخته است و ضمن تاکید بر بسامد موتیف خراسان در اشعار منتخب، این نتیجه را به دست داده است که خراسان در شعر وی گاه وطن، گاه خانه پدری و گاه محل های است که در آن بالیده است. همچنین بازتاب و تاثیر خراسان در اندیشه و اشعار بهار رکن اصلی اشعار او به شمار می آید.

کلمات کلیدی:

ملک الشعرای بهار، اندیشه، اشعار، سیمای خراسان، تاریخ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1662261>

